

opsparing. „Ellers havner vi let i en ordning, som det ikke vil være muligt at føre en forsvarlig kontrol med. En anden sag er, at det altid vil kunne diskuteres, hvorledes man nærmere skal afgrænse den kreds af skatteydere, der skal have adgang til at få skattelettelse for opsparing og ikke for indskud i pengeinstitutter. Det er imidlertid min opfattelse, at den foreslåede ordning — så vidt det er praktisk muligt — vil præmiere de opsparingsformer, som man ved forliget ønskede at fremme.“

Lovforslaget mødte ved 1. behandling kun delvis tilslutning og undergaves derefter en indgående udvalgsbehandling, der resulterede i, at hele udvalget med undtagelse af *socialistisk folkepartis* repræsentant enedes om at stille ændringsforslag om en ny affattelse af lovforslaget (herunder også af dets titel), som finansministeren (fra 15. november Poul Hansen) kunne tiltræde. Som mindretal inden for flertallet bemærkede *Holger Eriksen* (S) dog, at han — uanset at han anså ændringsforslaget for en forbedring — ikke ville kunne medvirke til lovforslagets gennemførelse ved 3. behandling.

I udvalgsbetænkningen hedder det:

„Under drøftelserne af *forslaget til lov om skattelettelse for opsparing* har man fundet det betænkeligt som foreslået at opdele skatteyderne i to grupper, nemlig selvstændige erhvervsdrivende, der fører regnskab og derfor skal have adgang til at få skattelettelse for opsparing af den skattepligtige indkomst, og alle andre skatteydere, der må præstere indskud i pengeinstitutter for at opnå en tilsvarende skattelettelse. I stedet for har et *flertal* (udvalget med undtagelse af *Skræppenborg-Nielsen*) under udvalgsarbejdet udformet en anden ordning, hvorefter der skal gives samme adgang til skattelettelse for alle, der foretager visse nærmere angivne dispositioner. Det drejer sig om indskud på særlige konti i pengeinstitutter, afdrag på prioritetsgæld, køb af eget hus, der benyttes til beboelse eller erhverv, eller forudbetaling af husleje, indskud el. lign. i forbindelse med leje af beboelseslejlighed eller erhvervslokaler.

Efter denne ordning, der er nærmere udformet i nedenstående ændringsforslag, skal selve skattelettelsen gives på samme måde som ifølge det oprindelige lovforslag. Indkomstskatten til staten skal nedsættes med 21 pct. af et beløb på indtil 1.500 kr. for forsørgere og indtil 1.000 kr. for ikke-forsørgere. Det beløb, der giver ret til skattelettelse, må sammen med de begrænsede fradrag for udgifter til sygeforsikring, kapitalforsikring og indskud på kapitalbindingskonti m. m. (jfr. renteforsikringslovens § 1, stk. 1, d) samt det nye begrænsede fradrag, som kan foretages for indbetalinger til renteforsikringer med den virkning, at udbetalingerne til sin tid kun beskattes for 70 pct.s vedkommende, ikke overstige 2.500 kr. for forsørgere og 2.000 kr. for ikke-forsørgere.

Den nævnte skattelettelse kan efter ændringsforslaget opnås ved en række forskellige dispositioner.